U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci navrhovatele: **B. V.**, proti žalovanému: **Ředitel Gymnázia Jiřího Ortena**, se sídlem Jaselská 932, Kutná Hora, v řízení o návrhu navrhovatele na obnovu řízení proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 3 Ans 3/2009 – 142,

takto:

I. Návrh na obnovu řízení **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal ke Krajskému soudu v Praze (dále jen“ krajský soud“) podání ze dne 18. 12. 2009 s názvem „návrh na obnovu řízení“, v němž požadoval obnovení řízení vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 44 Ca 22/2008 zakončeného vydáním rozsudku ze dne 2. 6. 2009, č. j. 44 Ca 22/2008 – 111, jakož i řízení vedeného pod sp. zn. 3 Ans 3/2009, které bylo zakončeno vydáním rozsudku 25. 11. 2009, č. j. 3 Ans 3/2009 – 142 (dále jen „napadený rozsudek“). Citovaným rozsudkem krajský soud rozhodl o zamítnutí žaloby na nečinnost žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o žádosti navrhovatele o studijní rehabilitaci podle § 18 odst. 3 zákona č. 87/1991 Sb. Tento rozsudek následně byl Nejvyšším správním soudem přezkoumán ke kasační stížnosti navrhovatele a kasační stížnost byla zamítnuta napadeným rozsudkem zdejšího soudu.

Krajský soud po obdržení tohoto návrhu na obnovu řízení usnesením ze dne 5. 2. 2010, č. j. 44 A 13/2010 – 20 postoupil věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu v Brně jako soudu věcně a místně příslušnému.

Navrhovatel své podání dne 15. 2. 2010 doplnil přípisem, v němž podrobně rekapituloval skutkové okolnosti případu. V závěru uvedl, že je na Nejvyšším správním soudu, aby věc „spravil“, a zejména aby uváděl pouze okolnosti, jež má doloženy. Navrhovatel dovodil, že Nejvyšší správní soud porušil čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod.

Návrh na obnovu řízení podaný navrhovatelem není přípustný.

Podle § 114 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických hnutí. Navíc § 114 odst. 2 s. ř. s. stanoví, že obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Již z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud musel podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) návrh žalobce jakožto nepřípustný odmítnout, jelikož návrh směřuje proti rozsudku vydanému v řízení o kasační stížnosti, přičemž věcně se nejedná ani o jednu z citovaných oblastí, v nichž je obnova řízení přípustná.

Dále Nejvyšší správní soud poukazuje i na dřívější judikaturu, podle níž z citovaného ustanovení § 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario vyplývá, že návrh na obnovu řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. není přípustný, a proto takový návrh soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2007, č. j. 9 Afs 132/2007 - 41, přístupný na www.nssoud.cz). Vzhledem k ustanovení § 113 s. ř. s., podle něhož platí, že k řízení o obnově je příslušný soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh na obnovu řízení směřuje, se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, a také nezabýval, návrhem v té části, v níž je požadována obnova řízení před krajským soudem, zakončeného rozsudkem ze dne 2. 6. 2009, č. j. 44 Ca 22/2008 – 111.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 4. března 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu